

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.2.2009
KOM(2009)93 endelig

2009/0029 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og
Middelhavet**

BEGRUNDELSE

Den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit årsmøde i 2008 en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Målene i ICCAT-genopretningsplanen er de samme som i genopretningsplanen gennemført ved forordning (EF) nr. 1559/2007.

For at genopbygge bestanden er der i ICCAT's nye genopretningsplan fastsat en række foranstaltninger vedrørende reduktion af TAC-niveauet frem til 2011, fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder, et nyt mindstemål, sports- og fritidsfiskeri og fiskeri- og akvakulturkapacitet. Den nye genopretningsplan skal også sikre, at kontrollen skærpes, og at ICCAT-ordningen for fælles international inspektion gennemføres, så planen bliver effektiv.

Fællesskabet har været part i ICCAT siden 1997, og ICCAT's henstillinger er bindende for kontraherende parter, som ikke har gjort indsigelse mod dem. Som kontraherende part i denne organisation er Fællesskabet således forpligtet til at følge vedtagne henstillinger, som det ikke har gjort indsigelse mod. Derfor må ICCAT-genopretningsplanen gennemføres ved en forordning om en genopretningsplan, jf. artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹.

Formålet med dette forslag er at gennemføre ICCAT-henstillingen om en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i EF-retten.

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

Retsgrundlaget er EF-traktatens artikel 37.

Rådet opfordres hermed til at vedtage dette forslag hurtigst muligt.

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59. Ændret ved forordning (EF) nr. 865/2007 (EUT L 192 af 24.7.2007, s. 1).

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har siden den 14. november 1997 været part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet⁴.
- (2) Den Internationale Kommissionen for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit 16. ekstraordinære møde i november 2008 henstilling [08-05] om en ny genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der udløber i 2022 og erstatter genopretningsplanen vedtaget i 2006.
- (3) For at genopbygge bestanden indgår der i den nye ICCAT-genopretningsplan en række tiltag såsom gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder i perioden 2007-2011, fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder, nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri og foranstaltninger vedrørende akvakultur- og fiskerikapacitet samt foranstaltninger vedrørende skærpet kontrol og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, så genopretningsplanen bliver effektiv.
- (4) Derfor må den nye ICCAT-genopretningsplan gennemføres ved en forordning om en genopretningsplan, jf. artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, som bør træde i kraft, inden hovedfangstperioden begynder.
- (5) ICCAT-genopretningsplanen fra 2006 blev gennemført i EF-retten ved forordning (EF) nr. 1559/2007 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 520/2007⁵.

² EUT C ... af ..., s.

³ EUT C ... af ..., s.

⁴ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

⁵ EUT L 340 af 22.12.2007, s. 8.

ICCAT's vedtagelse af en ny genopretningsplan for almindelig tun gør det nødvendigt at ophæve ovennævnte forordning og erstatte den af nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde og formål

Ved denne forordning fastsættes der generelle regler for Fællesskabets anvendelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun (*thunnus thynnus*), der er anbefalet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Denne forordning gælder for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Formålet med genopretningsplanen er med en sandsynlighed på over 50 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "CPC'er": kontraherende parter i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og samarbejdende ikke-kontraherende parter eller organisationer, herunder fiskeriorganisationer
- b) "fiskerfartøj": ethvert fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af ressourcer af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabrikskibe, støttefartøjer, slæbe- og bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunprodukter, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- c) "fangstfartøj": fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter ressourcer af almindelig tun
- d) "hjelpefartøj": ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et bur til en udpeget havn
- e) "fabrikskib": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- f) "at fiske aktivt": det, at et fangstfartøj fisker målrettet efter almindelig tun i en given fangstperiode

- g) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri, der udøves i fællesskab af to eller flere fangstfartøjer, som fører forskellige CPC'ers eller medlemsstaters flag, og hvor ét fangstfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre fartøjer efter en fordelingsnøgle
- h) "overførsel":
- i) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - ii) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - iii) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et transportbur til et hjælpefartøj
 - iv) enhver overførsel fra et akvakulturbrug for almindelig tun eller fra et faststående tunfiskenet til et fabriksskib, til et transportskib eller til landjorden
- i) "faststående tunfiskenet": et faststående tunfiskeredskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder fiskene ind i et aflukke
- j) "anbringelse i bur": overførsel af almindelig tun fra et transportbur til opfednings- og opdrætsbure
- k) "opfedning": anbringelse af almindelig tun i bur i et kort tidsrum (normalt 2-6 måneder) primært for at øge fiskenes fedtindhold
- l) "opdræt": anbringelse af almindelig tun i bur i over ét år for at øge den samlede biomasse
- m) "omladning": overførsel af hele eller en del af fangsten af almindelig tun om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj
- n) "sportsfiskeri": ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn
- o) "fritidsfiskeri": ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller ikke har et nationalt sportsfiskertegn
- p) "opgave II": opgave II som defineret af ICCAT i "Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish" (tredje udgave, ICCAT, 1990).

Artikel 3

Fartøjslængde

Ved fartøjslængde forstås i denne forordning længde overalt.

KAPITEL II

FISKERIMULIGHEDER

Artikel 4

Betingelser i forbindelse med fiskerimuligheder

1. Hver medlemsstat træffer fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskens fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Hver medlemsstat udarbejder en årlig fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående net, der anvendes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
3. Af den årlige fiskeriplan skal navnlig fremgå følgende:
 - a) hvilke fangstfartøjer på over 24 m der er opført på listen omhandlet i artikel 14, hvor stor en individuel kvote de har fået tildelt, og hvilken metode der er anvendt ved kvotetildelingen, samt hvilke foranstaltninger der er truffet til at sikre, at den individuelle kvote overholdes
 - b) for fangstfartøjer på under 24 m og faststående tunfiskenet, mindst hvilke kvoter der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med lignende redskaber.
4. Den årlige fiskeriplan sendes til Kommissionen hvert år senest den 31. januar. Kommissionen videresender fiskeriplanerne til ICCAT's sekretariat hvert år senest den 1. marts.
5. Enhver ændring af den årlige fiskeriplan eller af den særlige kvoteforvaltningsmetode sendes til Kommissionen senest 15 dage før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører. Kommissionen meddeler sådanne ændringer til ICCAT's sekretariat mindst 10 dage før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører.
6. Flagmedlemsstaten træffer foranstaltninger i henhold til dette stykke, hvis et fartøj, der fører dens flag:
 - a) ikke har opfyldt rapporteringskravet som omhandlet i artikel 20
 - b) har begået en overtrædelse som omhandlet i artikel 33.

Flagmedlemsstaten sørger for, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne.

Flagmedlemsstaten kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt skal sejle til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes opbrugt.

7. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 15. september Kommissionen en rapport om gennemførelsen af deres årlige fiskeriplaner for det pågældende år. Af sådanne rapporter skal fremgå følgende:
- a) lister over fangstfartøjer, der faktisk fisker aktivt efter bl.a. almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) hvert enkelt fangstfartøjs fangster
 - c) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
- Kommissionen videresender rapporterne til ICCAT's sekretariat hvert år senest den 15. oktober.
8. Private handelsaftaler mellem en medlemsstats borgere og en CPC om at anvende et fiskerfartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeri inden for grænserne af en CPC's tunkvote, kan kun indgås, hvis der gives tilladelse til det af pågældende medlemsstat, som underretter Kommissionen herom, og af ICCAT-Kommissionen.
9. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 1. marts Kommissionen oplysninger om eventuelle private handelsaftaler mellem deres borgere og en CPC.
10. Af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 9, skal fremgå følgende:
- a) en liste over alle fiskerfartøjer, der fører medlemsstatens flag, og som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i henhold til private handelsaftaler
 - b) fartøjets interne nummer, jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister⁶
 - c) de private handelsaftalers løbetid
 - d) medlemsstatens godkendelse af de private aftaler
 - e) navnet på den pågældende CPC.
11. Kommissionen sender straks ICCAT's sekretariat de oplysninger, der er omhandlet i stk. 9.
12. Kommissionen sørger for, at den procentdel af andre CPC'ers kvoter for almindelig tun, der kan anvendes til befragtning af EF-fiskerfartøjer, jf. artikel 8b i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001⁷, ikke overstiger 20 % af sådanne CPC'ers kvoter for 2009.
13. Befragtning af EF-fiskerfartøjer til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet vil være forbudt i 2010 og de efterfølgende år.

⁶ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25. Ændret ved forordning (EF) nr. 1799/2006 (EUT L 341 af 7.12.2006, s. 26).
⁷ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 869/2004 (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 8).

14. Hver medlemsstat sørger for, at antallet af dens befragtede fiskerfartøjer til fiskeri efter almindelig tun og befragtningens varighed svarer til den kvote, der er tildelt befragtningslandet.
15. Hver medlemsstat tildeler en særlig kvote til fritids- og sportsfiskeri og underretter Kommissionen herom, inden fangstperioden omhandlet i artikel 7, stk. 5, begynder.

KAPITEL III

Kapacitetsforanstaltninger

Artikel 5

Fiskerikapacitetsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat sørger for, at dens fiskerikapacitet svarer til den tildelte kvote.
2. Antallet af fiskerfartøjer, og den dertil svarende samlede bruttoregistertonnage, der fører en medlemsstats flag, og som må fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun, begrænses til det antal fiskerfartøjer, og den dertil svarende samlede bruttoregistertonnage, der fører den pågældende medlemsstats flag, og som fiskede efter, beholdt om bord, omladede, transportererede eller landede almindelig tun i perioden 1. januar 2007 - 1. juli 2008. Begrænsningen gælder pr. redskabstype for fangstfartøjer og pr. fartøjstype for andre fiskerfartøjer.
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2 fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002⁸, hvor mange fiskerfartøjer fra hver medlemsstat, og den dertil svarende samlede bruttotonnage, der fiskede efter, beholdt om bord, omladede, transportererede eller landede almindelig tun i perioden 1. januar 2007 - 1. juli 2008. Begrænsningen gælder pr. redskabstype for fangstfartøjer og pr. fartøjstype for andre fiskerfartøjer.
4. Antallet af faststående tunfiskenet, som en medlemsstat, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, må anvende, begrænses til antallet af faststående tunfiskenet, som den pågældende medlemsstat tillod inden den 1. juli 2008.
5. Med henblik på anvendelsen af stk. 4 fastslår Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002, hvor mange faststående tunfiskenet hver medlemsstat tillod inden den 1. juli 2008.
6. Begrænsningen af fiskerikapacitet, jf. stk. 2 og 4, gælder ikke for en medlemsstat, der godtgør, at den er nødt til at udvide sin fiskerikapacitet for at udnytte sin kvote fuldt ud.
7. Fiskerikapaciteten, jf. stk. 2 og 4 og artikel 9, skal begrænses, så den for hver medlemsstat i 2010 reduceres med mindst 25 % af forskellen mellem medlemsstatens

⁸ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25. Ændret ved forordning (EF) nr. 1799/2006 (EUT L 341 af 7.12.2006, s. 26).

fiskerikapacitet og den fiskerikapacitet, der svarer til den kvote, som den har fået tildelt for 2010.

Ved beregning af fiskerikapacitetsbegrænsningen tages der hensyn til de anslåede årlige fangster pr. fartøj og redskab.

Kravet om begrænsning gælder ikke for en medlemsstat, der godtgør, at dens fiskerikapacitet svarer til den tildelte kvote.

8. Med henblik på anvendelsen af stk. 7 fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002, hvor mange fiskerfartøjer fra hver medlemsstat, og den dertil svarende samlede bruttotonnage, der må fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun.
9. Hver medlemsstat opstiller en forvaltningsplan for fiskerikapaciteten i perioden 2010-2013. Planen sendes til Kommissionen senest den 15. august 2009 og skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, 4, 6 og 7. Kommissionen sender ICCAT EF's forvaltningsplan for fiskerikapaciteten for perioden 2010-2013 senest den 15. september 2009.

Artikel 6

Foranstaltninger vedrørende opdræts- og opfedningskapacitet

1. En medlemsstats tunopdræts- og opfedningskapacitet begrænses til tunopdræts- og opfedningskapaciteten for de akvakulturbrug i den pågældende medlemsstat, der var registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter eller godkendt og anmeldt til ICCAT pr. 1. juli 2008.
2. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i 2005, 2006, 2007 eller 2008.
3. Medlemsstaterne tildeler sine akvakulturbrug input under overholdelse af det maksimale input af fanget vild almindelig tun omhandlet i stk. 2.
4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og 2 fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 hver enkelt medlemsstats tunopdræts- og opfedningskapacitet og det maksimale input af fanget vild almindelig tun, som hver medlemsstat må tildele sine akvakulturbrug.
5. Hver medlemsstat, hvori der foregår opdræt eller opfedning, opstiller en forvaltningsplan for opdræts- og opfedningskapacitet for perioden 2010-2013. Planen sendes til Kommissionen senest den 15. august 2009 og skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3. Kommissionen sender ICCAT EF's forvaltningsplan for opdræts- og opfedningskapaciteten for perioden 2010-2013 senest den 15. september 2009.

KAPITEL IV

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 7

Fiskeriforbudsperioder

1. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefartøjer på over 24 m er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 1. juni – 31. december, undtagen i området vest for 10° V og nord for 42° N, hvor sådant fiskeri er forbudt i perioden 1. februar – 31. juli.
2. Notfiskeri efter almindelig tun er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. juni – 15. april.
3. Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer og dørgefartøjer er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. oktober – 15. juni.
4. Fiskeri efter almindelig tun med pelagiske trawlere er forbudt i det østlige Atlanterhav i perioden 15. oktober – 15. juni.
5. Fritids- og sportsfiskeri efter almindelig tun er forbudt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 15. oktober – 15. juni.
6. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat, hvis den kan godtgøre, at visse af dens notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, på grund af en vindstyrke på 5 Beaufort eller derover ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage, overføre højst 5 mistede dage indtil den 20. juni.

Den pågældende medlemsstat meddeler senest den 14. juni Kommissionen, hvor mange yderligere fiskedage den har tildelt. En sådan meddelelse skal ledsages af følgende:

- i) en detaljeret rapport om, at det pågældende fiskeri er blevet indstillet, herunder relevant meteorologisk bevismateriale
- ii) angivelse af fangstfartøjs navn
- iii) angivelse af fartøjets interne nummer, jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004.

Kommissionen sender straks ICCAT disse oplysninger.

Artikel 8

Anvendelse af luftfartøjer

Det er forbudt at anvende fly og helikoptere til sporing af almindelig tun.

Artikel 9

Mindstemål og særlige foranstaltninger for visse fiskerier

1. Mindstemålet for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er 30 kg eller 115 cm.
2. Uanset stk. 1 er mindstemålet for almindelig tun 8 kg eller 75 cm i følgende tilfælde, jf. dog artikel 11:
 - a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
 - b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt
 - c) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der udøver kystnært, ikke-industrialiseret fiskeri efter fersk fisk.
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der må fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav. Uanset artikel 5, stk. 2, fastsættes antallet af stangfartøjer og dørgefartøjer til det antal EF-fartøjer, der fiskede målrettet efter almindelig tun i 2006.
4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra b), fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 det maksimale antal fangstfartøjer, der må fiske aktivt efter almindelig tun i Adriaterhavet til opdræt. Uanset artikel 5, stk. 2, fastsættes antallet af fangstfartøjer til det antal EF-fangstfartøjer, der fiskede målrettet efter almindelig tun i 2008.
5. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), fastsætter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 det maksimale antal stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der må fiske aktivt efter almindelig tun i Middelhavet. Uanset artikel 5, stk. 2, fastsættes antallet af fangstfartøjer til det antal EF-fangstfartøjer, der fiskede målrettet efter almindelig tun i 2008.
6. Kommissionen meddeler antallet af fangstfartøjer, jf. stk. 3, 4 og 5, til ICCAT's sekretariat hvert år senest den 30. januar.
7. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), b) og c), fordeler Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 det antal fangstfartøjer, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 3, 4 og 5, mellem medlemsstaterne.
8. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), fordeles højst 7 % af EF's kvote for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm mellem de godkendte fangstfartøjer omhandlet i stk. 3, idet dog højst 100 tons almindelig tun af en størrelse på mindst 6,4 kg eller 70 cm, som en undtagelse fra stk. 2, må være fanget af stangfartøjer på under 17 m. Rådet beslutter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002, hvordan EF-kvoten skal fordeles mellem medlemsstaterne.
9. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra b), beslutter Rådet efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002, hvor stor en del af EF-kvoten der maksimalt skal fordeles mellem medlemsstaterne.

10. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), skal højst 2 % af EF-kvoten for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm fordeles mellem de godkendte fangstfartøjer omhandlet i stk. 5. Rådet beslutter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002, hvordan EF-kvoten skal fordeles mellem medlemsstaterne.
11. Bilag I indeholder supplerende særlige betingelser for almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer, almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt og almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der udøver kystnært, ikke-industrialiseret fiskeri efter fersk fisk.
12. For alle fangstfartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun, må bifangsten af almindelig tun på 10-30 kg højst udgøre 5 %.
13. Procenten i stk. 11 beregnes enten på basis af det samlede antal bifangstfisk i hver landing af fangstfartøjernes samlede fangster af almindelig tun eller på basis af bifangstens vægtækvivalent i procent.
14. Bifangster trækkes fra flagmedlemsstatens kvote. Døde fisk fra bifangsterne omhandlet i stk. 11 må ikke smides ud igen, og de trækkes fra flagmedlemsstatens kvote.
15. For bifangster af almindelig tun gælder artikel 17, 18, 21 og 23.

Artikel 10

Prøveudtagningsplan for almindelig tun

1. Hver medlemsstat opstiller et prøveudtagningsprogram for vurdering af antal fangede almindelig tun pr. størrelsesklasse.
2. Størrelsesbestemmelse af fiskene i burene sker ved, at der udtages en stikprøve på 100 individer pr. 100 tons levende fisk eller på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøven til størrelsesbestemmelse, der er baseret på længde og vægt, udtages under høsten på akvakulturbruget og på de døde fisk under transporten efter den metode, som ICCAT har vedtaget for datarapportering under opgave II.
3. Der skal udvikles yderligere metoder og foretages yderligere prøveudtagninger for fisk, der opdrættes i over ét år.
4. Prøverne udtages under en tilfældigt udvalgt høst og skal omfatte alle bure. Dataene for hvert års prøveudtagning meddeles Kommissionen senest den 31. maj det følgende år.

Artikel 11

Bifangst

1. Af den samlede fangst om bord på EF-fangstfartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, må højst 5 % i vægt og/eller antal være almindelig tun.
2. Bifangsten trækkes fra flagmedlemsstatens kvote. Døde fisk fra den bifangst, der er omhandlet i stk. 1, må ikke smides ud igen, så længe fiskeriet efter almindelig tun er åbent, og skal trækkes fra flagmedlemsstatens kvote.
3. For bifangster af almindelig tun gælder artikel 17, 18, 21 og 23.

Artikel 12

Fritidsfiskeri

1. Hver medlemsstat udsteder fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på fritidsfiskeri.
2. Ved fritidsfiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fangstrejse.
3. Afsætning af almindelig tun fanget ved fritidsfiskeri er forbudt, undtagen til velgørende formål.
4. Hver medlemsstat skal registrere fangstdata for fritidsfiskeri og meddele Kommissionen disse data hvert år senest den 30. juni. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.
5. Hver medlemsstat træffer fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved fritidsfiskeri, slippes fri igen.

Artikel 13

Sportsfiskeri

1. Hver medlemsstat skal regulere sportsfiskeriet, især ved udstedelse af fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på sportsfiskeri.
2. Afsætning af almindelig tun fanget i sportsfiskerikonkurrencer er forbudt, undtagen til velgørende formål.
3. Hver medlemsstat skal registrere fangstdata for sportsfiskeri og meddele Kommissionen disse data hvert år senest den 30. juni. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.
4. Hver medlemsstat træffer fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved sportsfiskeri, slippes fri igen.

KAPITEL V

KONTROLFORANSTALTNINGER

Artikel 14

Fartøjsregistre

1. Hver medlemsstat sender elektronisk i det format, der er fastsat i *Guidelines for submitting data and information required by ICCAT* (retningslinjer for indsendelse af data og information til ICCAT), mindst 45 dage før begyndelsen af den fangstperiode, der er omhandlet i artikel 7, Kommissionen følgende:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har fået en særlig tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav
 - b) en liste over alle fiskerfartøjer (ekskl. fangstfartøjer), der fører den pågældende medlemsstats flag, og som har fået tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Et fiskerfartøj kan i samme kalenderår kun være opført på én af de lister, der er omhandlet i dette stykke.
2. Enhver senere ændring i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1, skal afvises, medmindre et anmeldt fartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I så tilfælde underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen, idet medlemsstaten:
 - a) oplyser alle detaljer om det eller de planlagte erstatningsfartøjer, jf. stk. 1
 - b) giver en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
3. Kommissionen sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til ICCAT's sekretariat, så de pågældende fartøjer kan indføres i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (ekskl. fangstfartøjer) med tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
4. EF-fiskerfartøjer, der ikke er indført i ICCAT's registre, må ikke fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 11.
5. Artikel 8a, stk. 2, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 15

Register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender hvert år senest den 15. februar elektronisk Kommissionen en liste over alle faststående tunfiskenet, for hvilke der er udstedt særlig fiskeritilladelse til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal indeholde de faststående tunfiskenets navn og registernummer.

2. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, så sådanne faststående tunfiskenet kan indføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
3. EF-tunfiskenet, der ikke er indført i ICCAT's register, må ikke fiske efter, beholde i nettet, omlade eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 anvendes tilsvarende.

Artikel 16

Oplysninger om fiskeriaktiviteter

1. Hver medlemsstat meddeler hvert år senest den 15. februar Kommissionen listen over de fangstfartøjer, der er indført i ICCAT's register, jf. artikel 14, og som har fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående fangstår.
2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
3. Kommissionen sender hvert år senest den 1. marts de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til ICCAT's sekretariat.

Artikel 17

Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger et landings- eller omladningssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.

For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten angive, i hvilke tidsrum og hvor landing og omladning er tilladt. Havnemedlemsstaten skal sørge for fuld inspektionsdækning i alle landings- og omladningstidsrum og på alle landings- og omladningssteder.
2. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 15. februar Kommissionen en liste over udpegede havne. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat inden den 1. marts hvert år.
3. Fiskerfartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'erne og medlemsstaterne, jf. stk. 1 og 2.

Artikel 18

Registreringskrav

1. Foruden at overholde artikel 6 og 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁹ skal føreren af et EF-fangstfartøj, jf. artikel 14, i givet fald indføre de oplysninger, der er omhandlet i bilag II, i logbogen.
2. Føreren af et EF-fangstfartøj, der deltager i fælles fiskeri, skal indføre følgende supplerende oplysninger i logbogen:
 - a) for så vidt angår et fangstfartøj, der overfører fisk til bure:
 - i) navn og internationalt radiokaldesignal
 - ii) dato og klokkeslæt for fangst og overførsel
 - iii) position for fangst og overførsel (længde/bredde)
 - iv) ombordværende fangstmængde og fangstmængde overført til bure
 - v) fangstmængde modregnet i dets individuelle kvote
 - vi) slæbebåds navn og ICCAT-nummer
 - b) for så vidt angår et fangstfartøj, der ikke deltager i overførsel af fisk:
 - i) navn og internationalt radiokaldesignal
 - ii) dato og klokkeslæt for fangst og overførsel
 - iii) position for fangst og overførsel (længde/bredde)
 - iv) at der ikke er blevet taget fangster om bord eller overført fangster til bure
 - v) fangstmængde modregnet i dets individuelle kvote
 - vi) navn og ICCAT-nummer på det fangstfartøj, der er omhandlet i litra a)
 - vii) bugserbåds navn og ICCAT-nummer.

Artikel 19

Fælles fiskeri

1. Ét eller flere fiskerfartøjer, der fører én eller flere medlemsstaters flag, må kun udøve fælles fiskeri efter almindelig tun med tilladelse fra den eller de berørte flagmedlemsstater. For at få tilladelse skal hvert fiskerfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote.

⁹ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1).

2. Når der ansøges om tilladelse, træffer hver medlemsstat fornødne foranstaltninger til fra de fiskerfartøjer fra den pågældende medlemsstat, der deltager i det fælles fiskeri, at indhente oplysninger om:
 - a) varighed
 - b) aktørernes identitet
 - c) fartøjernes individuelle kvoter
 - d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem fiskerfartøjerne
 - e) de endelige opfednings- eller opdrætsbrug.
3. Hver medlemsstat sender Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, mindst 15 dage, før fiskeriet påbegyndes, i det format, der er fastsat i bilag V. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat og flagstaten disse oplysninger for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, mindst 10 dage, før fiskeriet påbegyndes.

Artikel 20

Fangstopgørelser

1. Føreren af et notfangstfartøj eller et andet fangstfartøj på over 24 m, der fisker aktivt efter almindelig tun, sender elektronisk eller på anden måde de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten en daglig fangstopgørelse, der mindst skal indeholde oplysninger om fangstmængde, herunder nulfangst, fangstdato og fangstposition (længde/bredde) i det format, der er fastsat i bilag IV.
2. Føreren af et fangstfartøj, der ikke er omhandlet i stk. 1, sender de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten en ugentlig fangstopgørelse, der mindst skal indeholde oplysninger om fangstmængde, herunder nulfangst, fangstdato og fangstposition (længde/bredde). Fangstopgørelsen sendes senest mandag middag for fangsterne i den foregående uge, der slutter søndag ved midnat (GMT). Opgørelsen skal indeholde oplysninger om antallet af havdage i det østlige Atlanterhav og Middelhavet siden fiskeriets påbegyndelse eller siden sidste ugentlige opgørelse.
3. Hver medlemsstat sender straks efter modtagelsen elektronisk Kommissionen de fangstopgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i det format, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat hver uge i det format, der er fastsat i bilag IV.
4. Medlemsstaterne meddeler inden den 15. i hver måned Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet fiskerfartøjer, der fører deres flag, i den foregående måned har landet, omladet, fanget med faststående tunfiskenet eller anbragt i bur. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 21

Landing

1. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 meddeler føreren af et EF-fiskerfartøj, jf. artikel 14 i denne forordning, eller dennes repræsentant mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter fartøjet ønsker at benytte, oplysninger om:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord
 - c) i hvilket geografisk område fangsterne blev taget.
2. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle tidligere meddelelser for det pågældende år.
3. Myndighederne i havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i fiskerfartøjets flagstat.
4. Efter hver fangstrejse og senest 48 timer efter landing sender EF-fangstfartøjer en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvor landing finder sted, og til sin flagmedlemsstat. Føreren af det fangstfartøj med fiskeritilladelse er ansvarlig for nøjagtigheden af opgørelsen, som mindst skal indeholde oplysninger om, hvor store mængder almindelig tun der er landet, og i hvilket område fangsten blev taget. Alle landede fangster skal vejes og ikke anslås.
5. Denne bestemmelse gælder ikke for stangfartøjers og dørgefartøjers landinger af almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav, landinger af almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt og landinger af almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer ved kystnært, ikke-industrialiseret fiskeri efter fersk fisk.

Artikel 22

Overførsel

1. Inden enhver overførsel til trukne bure sender føreren af et fangstfartøj de kompetente myndigheder i sin flagmedlemsstat en forudgående meddelelse om overførsel med oplysninger om:
 - a) fangstfartøjs navn og ICCAT-registernummer
 - b) forventet ankomsttidspunkt
 - c) anslået mængde almindelig tun om bord
 - d) position (længde/bredde), hvor overførsel vil finde sted
 - e) slæbebåds navn, antal trukne bure og ICCAT-registernummer.

2. Overførsel må ikke påbegyndes uden forudgående tilladelse fra fangstfartøjets flagstat. Flagmedlemsstaten meddeler føreren af fangstfartøjet, at der ikke gives tilladelse til overførsel, og at fiskene skal slippes fri i havet, hvis flagmedlemsstaten, når den har modtaget den forudgående meddelelse om overførsel, vurderer:
 - a) at det fangstfartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig kvote for den almindelige tun anbragt i bur
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret, og at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde i udnyttelsen af en eventuel kvote
 - c) at det fangstfartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - d) at den slæbebåd, der opgives som modtager af fiskeoverførslen, ikke er indført i ICCAT's register over alle andre fiskerfartøjer, jf. artikel 14, og ikke er udstyret med et fartøjsovervågningssystem.
3. Fangstfartøjets fører skal ved afslutning af overførslen til slæbebåden udfylde en ICCAT-overførselsopgørelse og sende den til flagmedlemsstatens kompetente myndigheder i det format, der er fastsat i bilag III.
4. Overførselsopgørelsen skal ledsage fiskeoverførslen under transporten til akvakulturbedbruget eller en udpeget havn.
5. Tilladelsen fra flagstaten til overførsel berører ikke tilladelsen til anbringelse i bur.
6. Fangstfartøjets fører sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet.
7. Den regionale ICCAT-observatør om bord på fangstfartøjet, jf. ICCAT's regionale observatørprogram (bilag VII), skal registrere og rapportere om de udøvede overførselsaktiviteter, verificere fangstfartøjets position, når fangstfartøjet deltager i en overførsel, observere og anslå de overførte fangster og kontrollere de oplysninger, der er registreret i den forudgående meddelelse, jf. stk. 2, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. stk. 3.

Den regionale ICCAT-observatør kontrasignerer den foregående meddelelse om overførsel og ICCAT-overførselsopgørelsen. Observatøren kontrollerer, at ICCAT-overførselsopgørelsen er behørigt udfyldt, og at den overdrages til slæbebådens fører.
8. Tunfiskenetaktøren skal ved afslutning af overførslen til fiskerfartøjet udfylde en ICCAT-overførselsopgørelse og sende den til medlemsstatens kompetente myndigheder i det format, der er fastsat i bilag III.

Artikel 23

Omladning

1. Uanset artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2847/93 er omladning på havet af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet forbudt.

2. Føreren af et omladende fartøj eller dennes repræsentant meddeler mindst 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den stat, hvis havn han ønsker at benytte, følgende:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord og det geografiske område, hvor fangsten blev taget
 - c) det omladende fiskerfartøjs navn og dets nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - d) det modtagende fiskerfartøjs navn og dets nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - e) mængde og geografisk område, hvor fangsten af den almindelige tun, der skal omlades, blev taget.
3. Fangstfartøjer må ikke omlade, medmindre de fra deres flagstat har indhentet en forudgående tilladelse til omladning.
4. Før omladning påbegyndes, meddeler føreren af det omladende fiskerfartøj flagstaten følgende:
 - a) mængde almindelig tun, der skal omlades
 - b) omladningsdato og -havn
 - c) modtagerfiskerfartøjs navn, registreringsnummer, flagstat og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - d) geografisk område, hvor fangsten af almindelig tun blev taget.
5. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvis havn omladningen foregår:
 - a) inspicerer modtagerfiskerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen
 - b) sender en omladningsmeddelelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjets flagstat senest 48 timer efter afsluttet omladning.
6. Førerne af EF-fiskerfartøjer udfylder og sender en ICCAT-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis flag fiskerfartøjerne fører. Opgørelsen sendes senest 48 timer efter datoen for omladning i havn i det format, der er fastsat i bilag III.

Artikel 24

Anbringelse i bur

1. Den medlemsstat, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget for opfødning eller opdræt af almindelig tun henhører, sender senest en uge efter afsluttet anbringelse i bur en rapport om anbringelse i bur valideret af en observatør til den medlemsstat eller CPC, under hvis flag fartøjerne har fanget tunen, og til Kommissionen. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat. Rapporten skal indeholde oplysningerne fra meddelelsen om anbringelse i bur, jf. ICCAT's henstilling [06-07] om opdræt af almindelig tun.
2. Hvis opfædnings- eller opdrætsbrugene er på åbent hav, anvendes stk. 1 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for opfædnings- eller opdrætsbrugene er etableret.
3. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor opfædnings- eller opdrætsbruget er beliggende, underretter inden enhver anbringelse i bur fangstfartøjets flagmedlemsstat eller flag-CPC om anbringelse i bur af fisk fanget af fangstfartøjer, der fører dens flag.

Fangstfartøjets flagmedlemsstat skal anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor opfædnings- eller opdrætsbruget er beliggende, om at beslaglægge fangsterne og slippe fiskene fri i havet, hvis førstnævnte medlemsstat ved modtagelse af oplysningerne vurderer:

- a) at det fangstfartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig individuel kvote for den almindelige tun anbragt i bur
 - b) at mængden af fisk ikke var blevet behørigt rapporteret og ikke var taget med i beregningen af en eventuel kvote, eller
 - c) at det fangstfartøj, der opgives at have fanget fiskene, ikke havde tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
4. Overførsel må ikke påbegyndes uden forudgående tilladelse fra fangstfartøjets flagmedlemsstat eller flag-CPC.
 5. Medlemsstaten, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget for almindelig tun henhører, træffer fornødne foranstaltninger til at forbyde anbringelse i bur af almindelig tun, med henblik på opdræt eller opfødning, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og valideret dokumentation i som krævet af ICCAT.
 6. Medlemsstaten, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget for almindelig tun henhører, sørger for, at overførslen fra bure til akvakulturbrug overvåges ved hjælp af et videokamera i vandet. Dette krav gælder ikke, hvis burene er direkte fastgjort til fortøjningssystemet.

Artikel 25

Fartøjsovervågningssystem

1. Forordning (EF) nr. 2244/2003¹⁰ af 18. december 2003 gælder for fiskerfartøjer som omhandlet i artikel 2, litra b). Medlemsstaterne skal sørge for, at alle slæbe- og bugserbåde, uanset længde, der fører deres flag, er udstyret med et fartøjsovervågningssystem.
2. Medlemsstaterne skal sørge for, at deres fiskeriovervågningscentre tidstro og i formatet "https data feed" sender Kommissionen de fartøjsovervågningssystemmeddelelser, som de har modtaget fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
3. Medlemsstaterne sørger for:
 - a) at der mindst hver anden time sendes meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, når fiskerfartøjerne fisker i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) hvis der er opstået tekniske fejl, at meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, sendes til Kommissionen senest 24 timer efter, at deres fartøjsovervågningscenter har modtaget dem
 - c) at meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) at meddelelser, der sendes til Kommissionen, overholder det dataudvekslingsformat, der er fastsat i bilag VIII.
4. Medlemsstaterne træffer fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle meddelelser, der stilles til rådighed for deres inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

Artikel 26

Registrering og rapportering af tunfiskenetaktiviteter

1. Efter afslutning af hvert fiskeri med faststående tunfiskenet registreres fangsterne, og fangstopgørelsen sendes elektronisk eller på anden måde til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det faststående net står, senest 48 timer efter afslutningen af hvert fiskeri.
2. Hver medlemsstat sender elektronisk Kommissionen fangstopgørelsen straks efter modtagelsen. Kommissionen sender straks oplysningerne til ICCAT's sekretariat.

Artikel 27

Kontrol i havn eller på akvakulturbrug

¹⁰ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

1. Medlemsstaterne træffer fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle fangstfartøjer i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, der anløber en udpeget havn for at lande og/eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, kontrolleres i havn.
2. Medlemsstaterne træffer fornødne foranstaltninger til at kontrollere hver anbringelse i bur på opfednings- eller opdrætsbrug, der henhører under deres jurisdiktion.
3. Hvis opfednings- eller opdrætsbrugene ligger på åbent hav, anvendes stk. 2 tilsvarende for medlemsstater, hvor de fysiske eller juridiske personer med ansvar for opfednings- eller opdrætsbruget er etableret.

Artikel 28

Krydskontrol

1. Medlemsstaterne kontrollerer på baggrund af bl.a. FOS-data (FOS = fartøjsovervågningssystem) de indsendte logbøger og relevante oplysninger indført i deres fiskerfartøjers logbøger, i overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen og i fangstopgørelserne.
2. Medlemsstaterne foretager krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art indført i fiskerfartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom fakturaer og/eller salgsnotaer.

Artikel 29

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, der blev vedtaget på ICCAT's fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og ændret af ICCAT på dets 16. ekstraordinære møde, findes i bilag VI til denne forordning og gælder i Fællesskabet.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ordningen.
3. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EF-kontrollører til ordningen.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for Fællesskabet. Den kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik herpå, så Fællesskabet vil kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og områder de skal indsættes.

5. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 1. april Kommissionen navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de agter at lade indgå i ordningen i det følgende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en foreløbig plan for Fællesskabets deltagelse i ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 30

Nationalt observatørprogram

1. Hver medlemsstat sørger for observatørdækning på sine fangstfartøjer på over 15 m, der fisker aktivt efter almindelig tun, for mindst:
 - a) 20 % af sine aktive notfangstfartøjer på 15-24 m
 - b) 20 % af sine aktive pelagiske trawlere
 - c) 20 % af sine aktive langlinefangstfartøjer
 - d) 20 % af sine aktive stangfartøjer
 - e) 100 % ved høst af fangst fra faststående tunfiskenet.
2. I afventning af ICCAT's faktiske gennemførelse af det regionale observatørprogram, jf. artikel 31, sørger hver medlemsstat for:
 - a) observatørdækning for mindst 20 % af sine aktive notfangstfartøjer på over 24 m
 - b) i tilfælde af fælles fiskeri, at der er en observatør til stede under fiskeriet.
3. Observatøren har især til opgave:
 - a) at kontrollere, om fangstfartøjet opfylder betingelserne i denne forordning
 - b) at registrere og rapportere om fiskeriaktiviteter, herunder bl.a.:
 - i) fangstmængde (inkl. bifangst), herunder også artsfordeling såsom beholdt om bord eller smidt ud død eller levende
 - ii) fangstområdets koordinater (længde/bredde)
 - iii) indsatsmåling (fx antal sæt, antal kroge osv.) som defineret i ICCAT's "Field Manual" for diverse redskaber
 - iv) fangstdato
 - c) at observere og anslå fangster og kontrollere oplysninger i logbogen
 - d) at spotte og registrere fartøjer, der måtte fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.

Observatøren skal desuden udføre videnskabeligt arbejde såsom indsamling af opgave II-data som defineret af ICCAT, når ICCAT anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

4. Ved gennemførelsen af denne observatørforpligtelse sørger medlemsstaterne for:
 - a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
 - b) robuste dataindsamlingsprotokoller
 - c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
 - d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er muligt.
5. I afventning af ICCAT's faktiske gennemførelse af det regionale observatørprogram, jf. artikel 31, sørger hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion opfednings- eller opdrætsbruget for almindelig tun henhører, for, at der er en observatør til stede ved enhver overførsel af almindelig tun til bur og enhver høst af fisk fra bruget.

Artikel 31

ICCAT's regionale observatørprogram

1. Hver medlemsstat sørger for, at der er en ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer på over 24 m i hele fangstperioden
 - b) på alle notfartøjer, der deltager i fælles fiskeri, uanset fartøjernes længde. ICCAT-observatøren skal være til stede under fiskeriet.

Notfartøjer på over 24 m, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, må ikke fiske efter almindelig tun eller deltage i sådant fiskeri.

2. Hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion opfednings- eller opdrætsbruget for almindelig tun henhører, sørger for, at der er en ICCAT-observatør til stede ved enhver overførsel af almindelig tun til bur og enhver høst af fisk fra bruget.

ICCAT-observatører har især til opgave:

- a) at observere og overvåge, at opdrættet foregår i overensstemmelse med artikel 4a, 4b og 4c i forordning (EF) nr. 1936/2001
- b) at validere rapporten om anbringelse i bur, jf. artikel 24
- c) at udføre videnskabeligt arbejde, fx prøveudtagning, når ICCAT anmoder derom, efter vejledning fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

- d) ICCAT-observatører skal frit kunne henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale og have adgang til redskaber, bure og udstyr.
 - e) ICCAT-observatører skal også, hvis de anmoder om det, have adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at være om bord på, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i punkt 4 i bilag VII:
 - i) satellitnavigationsudstyr
 - ii) radarbilledskærme, når de er i brug
 - iii) elektroniske kommunikationsmidler.
 - f) ICCAT-observatører skal have kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer.
 - g) ICCAT-observatører skal have stillet tilstrækkelig plads til rådighed på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og have en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.
 - h) Flagmedlemsstaterne sørger for, at fartøjsførere, besætning, akvakulturbrugere og fartøjsejere ikke hindrer, truer, forstyrrer, påvirker, bestikker eller forsøger at bestikke ICCAT-observatører under disses arbejde.
3. Medlemsstaterne afholder alle udgifter til ICCAT-observatørordningen. Medlemsstaterne kan helt eller delvis vælte disse udgifter over på akvakulturbrugerne og notfartøjsejerne.
4. ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i bilag VII gælder i Fællesskabet.

Artikel 32

Adgang til videooptagelser

Hver medlemsstat sørger for, at videooptagelser af dens fiskerfartøjer og dens akvakulturbrug, herunder videooptagelser af overførsel og anbringelse i bur, stilles til rådighed for ICCAT's kontrollører og observatører.

Hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget for almindelig tun henhører, sørger for, at videooptagelser af dens fiskerfartøjer og akvakulturbrug, herunder videooptagelser af overførsel og anbringelse i bur, stilles til rådighed for ICCAT's kontrollører og observatører.

Artikel 33

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne træffer håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, der fører deres flag, hvis det efter deres lovgivning fastslås, at fartøjet ikke overholder bestemmelserne i artikel 4, 6, 8, 17, 18, 19, 20 og 23. Foranstaltningerne kan alt

efter, hvor alvorlig overtrædelsen er, og efter de gældende bestemmelser i den nationale lovgivning bl.a. omfatte:

- a) bøder
 - b) beslaglæggelse af ulovlige fiskeredskaber og fangster
 - c) beslaglæggelse af fartøjet
 - d) suspension eller inddragelse af fiskeritilladelse
 - e) eventuel reduktion eller tilbagekaldelse af fiskekvote.
2. Hver medlemsstat, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget for almindelig tun henhører, træffer håndhævelsesforanstaltninger over for det pågældende brug, hvis det efter medlemsstatens lovgivning er fastslået, at bruget ikke overholder bestemmelserne i artikel 24 og artikel 31, stk. 2, i denne forordning og artikel 4a, 4b og 4c i forordning (EF) nr. 1936/2001. Foranstaltningerne kan alt efter, hvor alvorlig overtrædelsen er, og efter de gældende bestemmelser i den nationale lovgivning omfatte:
- a) bøder
 - b) midlertidig eller endelig fjernelse fra registeret over opfedningsbrug
 - c) forbud mod anbringelse i bur eller afsætning af almindelig tun.

Artikel 34

Markedsforanstaltninger

- 1. Handel med og landing, import, eksport, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksport og omladning i Fællesskabet af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og valideret dokumentation i overensstemmelse med denne forordning, er forbudt.
- 2. Handel med og import, landing, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning i Fællesskabet af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er fanget af fiskerfartøjer, hvis flagstat ikke har nogen kvote, fangstbegrænsning eller tildeling af fiskeriindsats for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, eller hvis flagstats fiskerimuligheder eller hvis individuelle kvoter, jf. artikel 4, er opbrugt, er forbudt. På grundlag af de oplysninger, der modtages fra ICCAT's sekretariat, underretter Kommissionen alle medlemsstater om, at en CPC's kvote er opbrugt.
- 3. Handel med og import, landing, forarbejdning og eksport i Fællesskabet af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke er forenelig ICCAT's henstilling [06-07] om opdræt af almindelig tun, er forbudt.

Artikel 35

Omregningskoefficienter

Ved beregning af forarbejdet almindelig tuns rundvægtsækvivalent anvendes de omregningskoefficienter, der er vedtaget af ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

Artikel 36

Vækstfaktorer for opfedet eller opdrættet tun

Medlemsstaterne skal fastsætte de vækstfaktorer, der skal anvendes på almindelig tun opfedet eller opdrættet i deres bure, og meddele Kommissionen, hvilke faktorer og hvilken metode der anvendes, senest den 15. september 2009. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

Artikel 37

Evaluerings

Hver medlemsstat sender hvert år senest den 15. september Kommissionen en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse. Kommissionen sender senest den 15. oktober hvert år ICCAT's sekretariat en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstillingen [08-05].

Artikel 38

Finansiering

Den flerårige genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet anses for at være en genopretningsplan efter artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 39

Ophævelse

1. Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 af 17. december 2007 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 520/2007¹¹ ophæves.

¹¹ EUT L 340 af 22.12.2007, s. 8.

2. Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 40

Ændringer af forordning (EF) nr. 43/2009

Artikel 92 og 93 i forordning (EF) nr. 43/2009¹² udgår.

Artikel 41

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

¹² EUT L 22 af 26.1.2009, s. 1.

BILAG I

Supplerende særlige betingelser for stangfartøjer og dørgefartøjer i det østlige Atlanterhav, for fartøjer, der fisker efter almindelig tun i Adriaterhavet til opdræt, og for stangfartøjers, langlinefartøjers og håndlinefartøjers kystnære, ikke-industrialiserede fiskeri efter fersk fisk i Middelhavet

1.
 - a) Hver medlemsstat sørger for, at fangstfartøjer, der har fået udstedt særlig fiskeritilladelse, optages på en liste med angivelse af navn og EF-flåderegisternummer (CFR-nummer), jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004. Medlemsstaterne udsteder først særlig fiskeritilladelse, når et fartøj er indført i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun.
 - b) Hver medlemsstat sender senest den 15. januar hvert år elektronisk Kommissionen den liste, der er omhandlet i litra a), og alle senere ændringer deraf.
 - c) Eventuelle senere ændringer accepteres kun, hvis at anmeldt fangstfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter medlemsstaterne straks Kommissionen og:
 - i) oplyser alle detaljer om det planlagte erstatningsfartøj, jf. punkt 3 i dette bilag
 - ii) giver en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.

Kommissionen videresender straks ændringer til ICCAT's sekretariat.

2.
 - a) Fartøjer som omhandlet i punkt 1 må hverken lande og/eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af medlemsstaterne eller CPC'erne.
 - b) Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
 - c) For at en havn kan få status som udpeget havn, skal havnemedlemsstaten angive tidsrum og steder, hvor landing er tilladt. Havnemedlemsstaten skal sørge for fuld inspektionsdækning i alle landingstidsrum og på alle landingssteder.
 - d) Medlemsstaterne sender hvert år senest den 15. februar Kommissionen en liste over udpegede havne. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat hvert år inden den 1. marts.
3. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal føreren af et EF-fangstfartøj som omhandlet i stk. 1 og 2 i den pågældende artikel eller dennes repræsentant mindst fire timer før forventet ankomst i havn meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter fartøjet ønsker at benytte, følgende:

- a) forventet ankomsttidspunkt
- b) anslået mængde almindelig tun om bord
- c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.

Hver medlemsstat sørger for, at hver landing underkastes inspektion i havn.

- 4. Hver medlemsstat skal indføre en fangstopgørelsesordning, der sikrer, at hvert fangstfartøjs kvoteudnyttelse overvåges effektivt. Hver havnemedlemsstats havnemyndigheder fører et register over alle tidligere meddelelser for det pågældende år.
- 5. Fangstfartøjets fører sørger for, at enhver mængde almindelig tun, der landes i en udpeget havn, vejes inden første afsætning eller inden transport væk fra landingshavnen.
- 6. Fangster af almindelig tun må, uanset afsætningsmetode, kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, hvis de er behørigt mærket og følgende oplysninger fremgår af mærkningen:
 - a) art og anvendt fiskeredskab
 - b) fangstområde og -dato.
- 7. Medlemsstater, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, skal indføre følgende halemærkningskrav:
 - a) hver almindelig tun skal forsynes med et halemærke straks efter losning
 - b) hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der skal indgå i statistisk materiale vedrørende almindelig tun, og som skal anføres på alle pakninger indeholdende tun.

BILAG II

Logbogsspecifikationer

Minimumsspecifikationer for logbøger:

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) og før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.
4. Logbogen skal altid indeholde en kopi af alle siderne.
5. Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord.

Minimumsstandardoplysninger i logbøger:

1. fartøjsførers navn og adresse
2. afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn
3. fartøjs navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og IMO-nummer (hvis det foreligger). Ved fælles fiskeri: navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer og IMO-nummer (hvis det foreligger) på alle fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri
4. fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (længde, maskestørrelse, antal kroge ...)
5. aktiviteter til havs - mindst én line pr. fangstrejsedag - med angivelse af:
 - a) aktivitet (fiskeri, sejlads ...)
 - b) position: nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse
6. artsidentifikation:
 - a) efter FAO-kode
 - b) i rund vægt i kg pr. dag
7. fartøjsførers underskrift
8. en eventuel observatørs underskrift
9. vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord

10. vægten i logbogen angives omregnet til levende vægt, idet det oplyses, hvilke omregningskoefficienter der er anvendt ved beregningen.

Minimumsoplysninger ved landing og omladning/overførsel:

1. landingsdato og -havn/omladningsdato og -havn/overførselsdato og -havn
2. varer:
 - a) præsenterationsform
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg
3. fartøjsførers eller fartøjsrepræsentants underskrift

Eventuel ICCAT-observatørs underskrift:

Forpligtelser i forbindelse med overførsel/omladning:

1. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (slæbebåd/fabriksskib/transportskib).
2. Kopien af overførselsopgørelsen/omladningsopgørelsen opbevares om bord på det pågældende fangstfartøj eller af den pågældende tunfiskenetaktør.
3. Yderligere overførsel eller omladning skal godkendes af den kontraherende part, som gav fartøjet tilladelse til at fiske.
4. Den originale overførselsopgørelse/omladningsopgørelse skal opbevares om bord på modtagerfartøjet, hvor fisken er om bord, indtil ankomst til akvakulturbrug eller landingssted.
5. Alle fartøjer, der deltager i overførsel eller omladning, skal registrere overførsel eller omladning i logbogen.

BILAG IV

FANGSTOPGØRELSESFORMULAR

Ugentlig ICCAT-fangstopgørelse										
Flag	ICCAT-nummer	Fartøjsnavn	Startdato for fangstopgørelse	Slutdato for fangstopgørelse	Opgørelsesperiode (d)	Fangstdato	Fangst			Tildelt vægt ved fælles fiskeri (kg)
							Vægt (kg)	Antal fisk	Gennemsnitsvægt (kg)	

BILAG V

FÆLLES FISKERI

Flagstat	Fartøjs- navn	ICCAT- nummer	Varighed	Aktørers identitet	Fartøjers individuelle kvoter	Fordelingsnøgle pr. fartøj	Destinationspfednings- og opdrætsbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato:

Flagstatsvalidering:

BILAG VI

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen anbefaler ICCAT-Kommissionen, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSE

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:
 - a) at fiske uden licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en
 - b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data
 - c) at fiske i et lukket område
 - d) at fiske i en forbudsperiode
 - e) forsætligt at fange eller opbevare arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget
 - f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller -kvoter, der gælder ifølge ICCAT-bestemmelser
 - g) at anvende forbudte fiskeredskaber
 - h) at forfalske eller forsætligt tilsløre fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering
 - i) at tilsløre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse
 - j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT
 - k) at overfalde, modarbejde, intimidere, genere eller unødigt forstyrre eller forsinke en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsætte vedkommende for sexchikane
 - l) forsætligt at manipulere med eller sætte fartøjsovervågningssystemet ud af drift

- m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer
 - n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer
 - o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS
 - p) at foretage overførsel uden overførselsopgørelse.
2. Observerer de autoriserede kontrollører ved boarding og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter inspektionsfartøjernes myndigheder straks fiskerfartøjets myndigheder direkte og gennem ICCAT's sekretariat.
3. Flag-CPC'en sørger for, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2 i dette bilag, indstiller alt fiskeri. Flag-CPC'en forlanger, at fiskerfartøjet straks skal sejle til en havn, den har udpeget, hvor der bliver indledt en undersøgelse.

Beordres fartøjet ikke til at anløbe en havn, skal CPC'en snarest muligt fremlægge en behørig begrundelse for eksekutivsekretæren, som på begæring videregiver den til andre kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

4. Kontrollører fra de kontraherende regerings fiskerikontrol gennemfører inspektioner. De respektive regeringer meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de udpegede kontrollører.
5. Fartøjer, der har kontrollører om bord, skal føre et særligt flag eller en særlig vimpel godkendt af ICCAT-Kommissionen, som viser, at kontrollører er i gang med at udføre internationale inspektionsopgaver. Navnene på de fartøjer, der anvendes til inspektionsformål, og som kan være enten særlige inspektionsfartøjer eller fiskerfartøjer, meddeles ICCAT-Kommissionen så hurtigt som praktisk muligt.
6. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et id-kort, der er udstedt af flagstatens myndigheder i et format som vist i punkt 17 i dette bilag, og som kontrolløren får, når han udpeges, og hvoraf det fremgår, at han har beføjelse til at udføre opgaver i forbindelse med foranstaltninger vedtaget af ICCAT-Kommissionen. Dette id-kort skal være gyldigt i mindst fem år.
7. Uden at dette i øvrigt berører foranstaltninger som omhandlet i punkt 12 i dette bilag, skal et fartøj, der fisker efter tun eller tunlignende arter i konventionsområdet uden for farvande under national jurisdiktion, standse, når et fartøj med en kontrollør om bord sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren¹³ skal give kontrolløren, der kan ledsages af et

¹³ Med føreren menes den person, som er ansvarlig for fartøjet.

vidne, tilladelse til at borde fartøjet. Føreren skal gøre det muligt for kontrolløren at undersøge fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er overholdt, og kontrolløren kan udbede sig enhver forklaring, han måtte skønne nødvendig.

8. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det dokument, der er beskrevet i punkt 6. Inspektionen skal foretages således, at den er til mindst mulig gene og ulejlighed for fartøjet og ikke går ud over fiskens kvalitet. Kontrolløren skal begrænse sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode føreren om at bistå sig i sit arbejde. Han udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Han underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren. Der skal udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til kontrollørens regering, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Hvis kontrolløren konstaterer, at henstillingerne ikke er fulgt, bør han om muligt også underrette flagstatens ansvarlige myndigheder, som er meddelt ICCAT-Kommissionen, og ethvert inspektionsfartøj fra flagstaten, som vides at være i nærheden.
9. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer, skal fartøjets flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.
10. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne henstilling, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.
11. De kontraherende regeringer skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte rapporter fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som deres egne nationale kontrollørers rapporter og behandle dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende regering skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende regeringer skal samarbejde for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
12.
 - a) De kontraherende regeringer skal senest den 1. marts hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for deltagelse i disse foranstaltninger det følgende år, og Kommissionen kan over for de kontraherende regeringer fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.
 - b) Foranstaltningerne i denne henstilling og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende regeringer, medmindre de aftaler andet, og ICCAT-Kommissionen skal underrettes, hvis andet aftales.

Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende regeringer, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.

13. a) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i sin rapport, hvilken type overtrædelse det drejer sig om.

b) Kontrollørerne har beføjelse til at inspicere alle fiskeredskaber, der anvendes, og alle fiskeredskaber på dækket, der er klar til at blive anvendt.
14. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger, som gælder for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i rapporten.
15. Kontrolløren kan fotografere redskaberne på en sådan måde, at det af fotos fremgår, hvilke karakteristika der efter hans mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser. I så fald bør de fotograferede emner opregnes i rapporten, og kopien af rapporten til flagstaten bør vedlægges kopier af fotoene.
16. Kontrolløren har beføjelse til at undersøge fangsters karakteristika med henblik på at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger følges, idet ICCAT-Kommissionen dog kan indføre eventuelle begrænsninger. Kontrolløren rapporterer sine resultater til myndighederne i det inspicerede fartøjs flagstat hurtigst muligt. (Toårsrapport 1974-75, del II.)
17. Forslag til nyt forlæg til id-kort til kontrollører:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Photograph Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years	ICCAT The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector
---	---

BILAG VII

Regionalt observatørprogram

UDPEGNING AF OBSERVATØRER

1. Medlemsstaterne sender senest den 15. januar hvert år Kommissionen en liste over deres observatører.
2. Observatørerne skal have følgende kvalifikationer for at udføre deres opgaver:
 - a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaten baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse.
 - c) være i stand til at observere og registrere korrekt
 - d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

OBSERVATØRERNES FORPLIGTELSE:

3. Observatørerne:
 - a) skal have gennemført den faglige uddannelse, der kræves ifølge de retningslinjer, som ICCAT har fastsat
 - b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne
 - c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 4 i dette bilag
 - d) skal være anført på ICCAT's observatørliste
 - e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

OBSERVATØRERNES OPGAVER

4. Observatøropgaverne går især ud på følgende:
 - a) Når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at overvåge, om notfartøjerne overholder ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Observatørerne skal navnlig:
 - i) registrere og rapportere om fiskeriet
 - ii) observere og anslå fangster og kontrollere oplysninger i logbogen

- iii) udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførsler
 - iv) spotte og registrere fartøjer, der fisker i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 - v) registrere og rapportere om overførsler
 - vi) kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel
 - vii) observere og anslå de overførte produkter, herunder ved at gennemse videooptagelser
 - viii) kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer
 - ix) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af Kommissionen baseret på direktiver fra SCRS.
- b) Når det drejer sig om observatører på akvakulturbrug, at overvåge, om akvakulturbrugene overholder ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Observatørerne skal navnlig:
- i) kontrollere dataene i overførselsopgørelsen og meddelelsen om anbringelse i bur, herunder ved at gennemse videooptagelser
 - ii) bekræfte dataene i overførselsopgørelsen og meddelelsen om anbringelse i bur
 - iii) udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes overførsler
 - iv) kontrassegnere overførselsopgørelsen og meddelelsen om anbringelse i bur
 - v) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen baseret på direktiver fra SCRS
- c) At udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugeren mulighed for at indføre relevante oplysninger i den
- d) At forelægge sekretariatet ovennævnte almindelige rapport senest 20 dage efter observationsperiodens udløb
- e) At udøve andre funktioner, som Kommissionen har fastsat.
5. Observatørerne skal behandle alle oplysninger om notfartøjers fiskeri og overførsler og om akvakulturbrug fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som observatør.
6. Observatørerne skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som observatøren er udpeget til, hører.

7. Observatørerne skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler ikke griber ind i observatørernes forpligtelser i henhold til dette program og de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. artikel 31.

BILAG VIII

FOS-meddelelsers format

Dataelement:	Feltkode	Obligato- risk/ fakultativt	Type	Indhold	Definition
Recordstart	SR	M			Systemdata. Angiver, at record'en starter
Adresse	AD	M	Char*3	Adresse ISO-3166	Meddelelsesdata. Modtager. "EEC" for Kommissionen
Fra	FR	M	Char*3	Adresse ISO-3166	Meddelelsesdata. Kontraherende afsenders ISO-3-kode
Sekvensnummer	SQ	O	Num*6	NNNNNN	Meddelelsesdata. Meddelelsens løbenummer i det igangværende år
Meddelelsestype	TM	M	Char*3	Kode	Meddelelsesdata. Meddelelsestype. "POS" = positionsrapport/meddelelse, som fartøjerne skal sende via FOS eller på anden måde, når satellitovervågningssystemet er ude af drift
Radiokaldesignal	RC	O ¹	Char*7	IRKS-kode	Fartøjsregistreringsdata. Fartøjets navn
Fangstrejse nr.	TN	O	Num*3	NNN	Aktivitetsdata. Fangstrejsens løbenummer i det igangværende år
Fartøjets navn	NA	O	Char*30		Fartøjsregistreringsdata. Fartøjets navn
Den kontraherende parts interne referencenummer	IR	O ¹	Char*12	ISO -3166 + kode	Fartøjsregistreringsdata. Den kontraherende parts entydige fartøjsnummer i form af flagstatens ISO-3-kode efterfulgt af kode ("CFR-nummer")
Eksternt registreringsnummer	XR	O ¹	Char*14		Fartøjets sidenummer eller IMO-nummer i mangel af sidenummer
Bredde (decimalgrader)	LT	M	Char*7	+/-DD.ddd	Aktivitetsdata. Position på transmissionstidspunktet
Længde (decimalgrader)	LG	M	Char*8	+/-DDD.ddd	Aktivitetsdata. Position på transmissionstidspunktet
Kurs	CO	M	Char*3	360°-skala	Fartøjets kurs
Fart	SP	M	Char*3	Knob * 10	Fartøjets fart
Fritekst	MS	O	Char*255	Alarmer eller begivenheder	Meddelelse om alarmer eller begivenheder
Dato	DA	M	Num*8	ÅÅÅÅMMDD	Meddelelsesdata. Transmissionsdato
Klokkeslæt	TI	M	Num*4	TTMM	Meddelelsesdata. Transmissionsklokkeslæt
Recordslutning	ER	M			Systemdata. Angiver, at record'en er slut

¹ Det er obligatorisk at anføre mindst en af feltkoderne RC, IR eller XR.

Eksempel på meddelelse sendt via "Trackwell"-protokol i testsystemet (httpsgwt)

<https://fides.ec.europa.eu/httpsgwt.index.php?application=CYP&method=send&message=//SR//AD/EEC//FR/CYP//SQ/28285//TM/POS//RC/ZWXS//TN/001//NA/LA//POULE//IR/CYP000000123//XR/ZZ-0604//LT/+47.612//LG/-47.528//CO/280//SP/23//MS/SWITCHING on VMS//DA/20080307//TI//ER//>

GROSSE

BILAG IX

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1559/2007	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 21	Artikel 26
Artikel 22	Artikel 27

Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 34
Artikel 28	Artikel 35
Artikel 29	Artikel 38